

„Bajka o Chłopcu, który prawie zgubił swoje oczy”

Był sobie raz chłopiec.

Nie bardzo duży i nie bardzo mały.

Taki, który potrafił się jeszcze śmiać z patyka udającego miecz, ale coraz częściej wolał patrzeć w świecące okienko.

To okienko było sprytnie.

Mrugało. Wołało. Obiecowało:

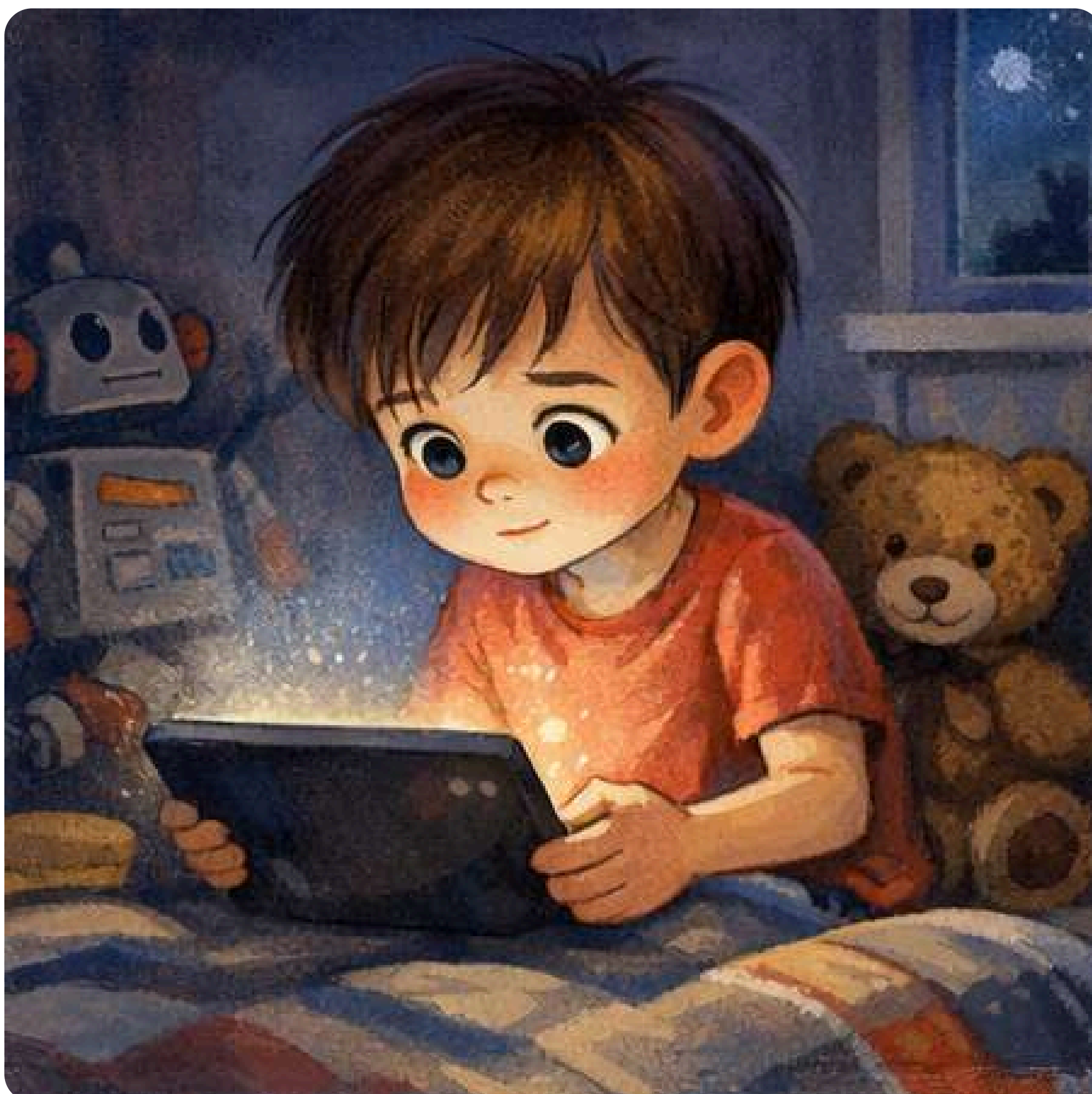
– Jeszcze tylko chwilkę. Jeszcze jeden obrazek. Jeszcze jeden filmik.

Chłopiec siadał więc bardzo blisko.

Najpierw oczy robiły się zmęczone.

Potem plecy zapominały, jak to jest być prosto.

A ręce...ręce zapomniały, jak to jest przytulać.

Pewnego dnia chłopiec zauważył coś dziwnego.

Gdy mama zapytała:

- Jak się dziś czujesz?

Nie potrafił odpowiedzieć.

Bo ekran znał kolory i dźwięki,
ale nie znał uczuć.

W nocy chłopcu przyśnił się sen.
Stał w nim na środku wielkiej łaki.
A obok niego siedziały... jego oczy.

- Dlaczego jesteście takie smutne? - zapytał.

- Bo za długo patrzyłyśmy w świat, który nie mruga
- odpowiedziały cicho.

- A oczy dzieci potrzebują nie tylko światła, ale i odpoczynku.

Wtedy zza drzewa wyszły jego uszy, kolana i serce.

Uszy powiedziały:

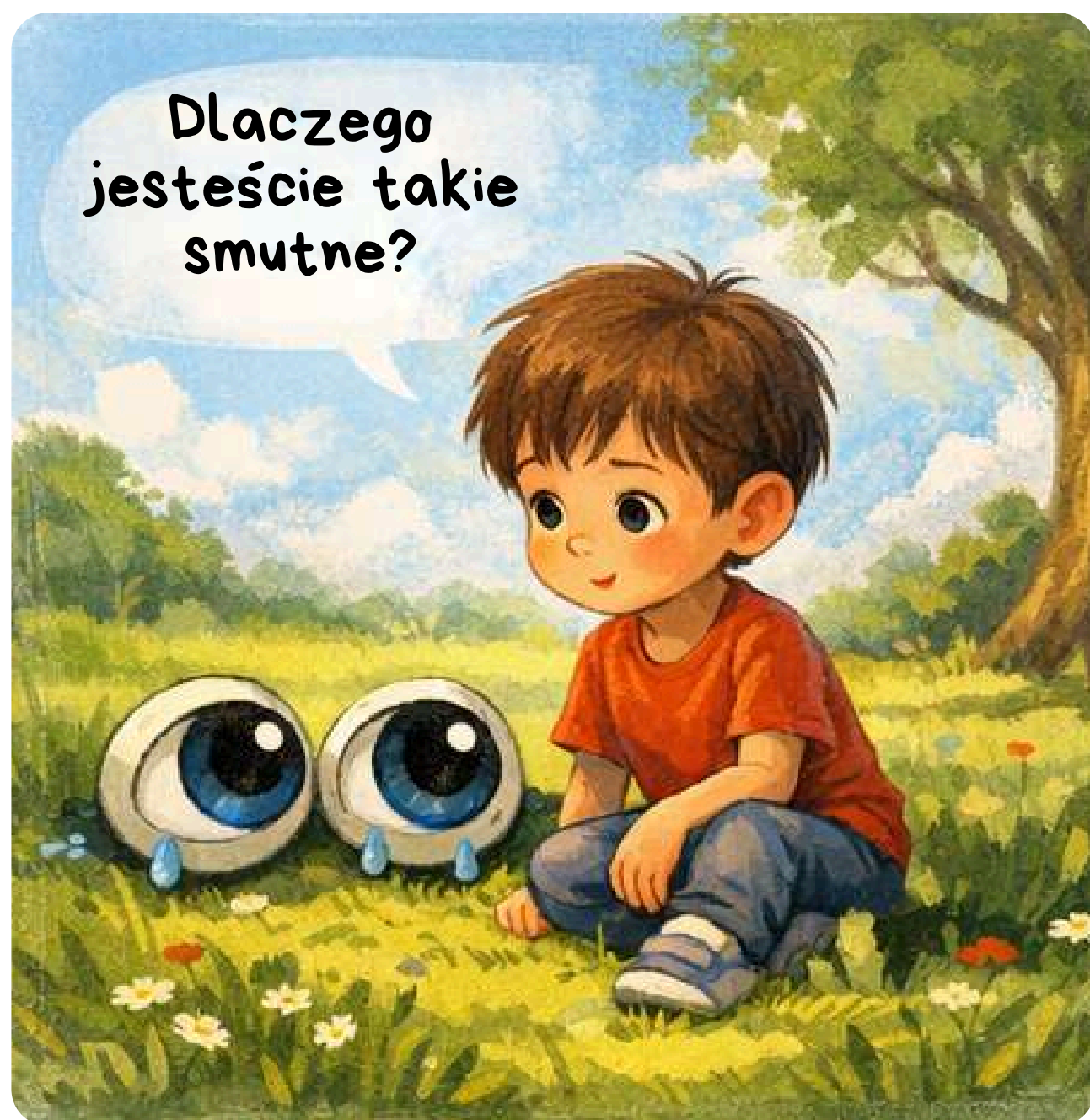
- Nie słyszymy już śpiewu ptaków.

Kolana westchnęły:

- Zapomnialiśmy, jak się biega.

A serce dodało najciszej:

- Tęsknimy za rozmową.

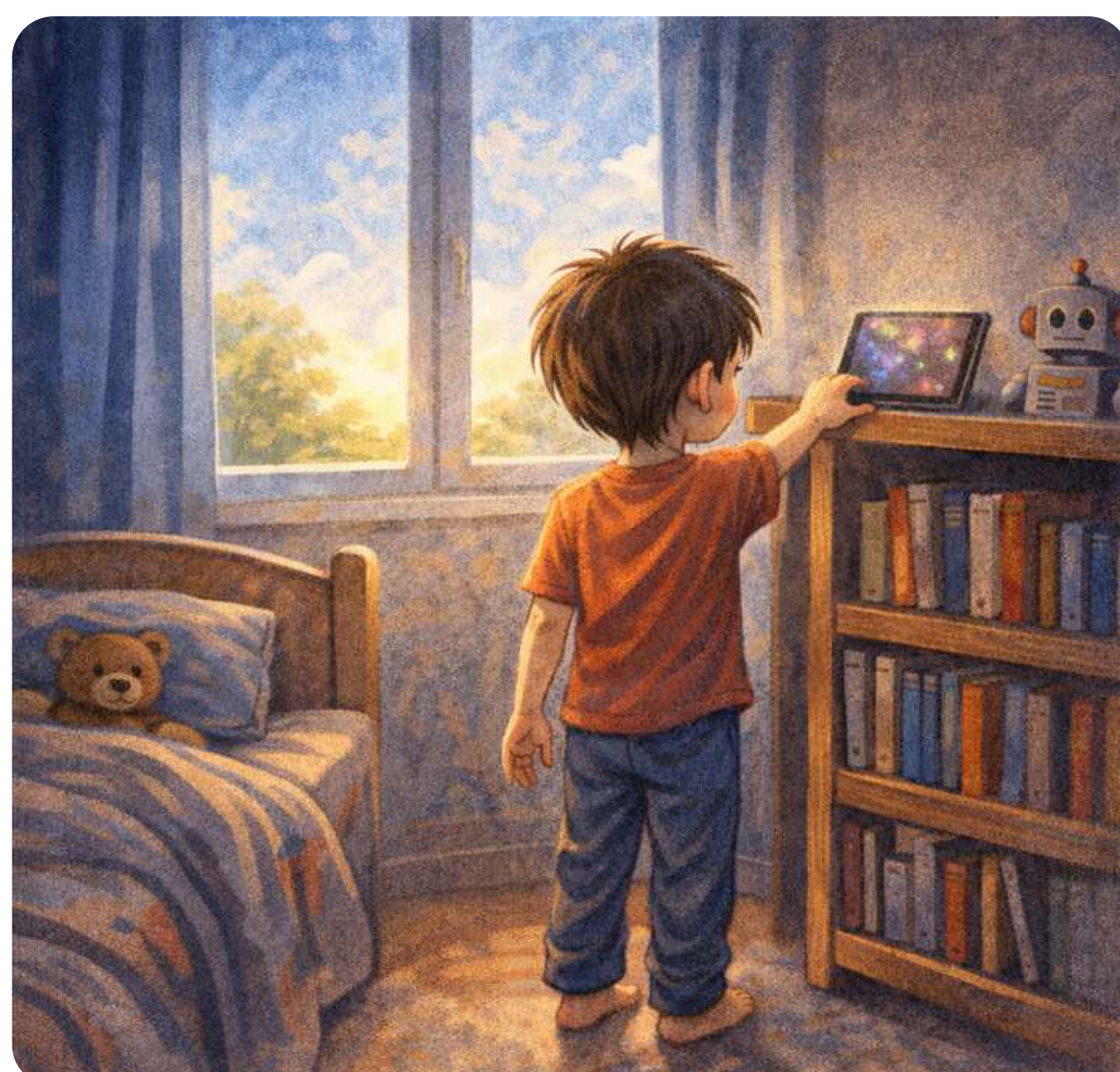

Chłopiec obudził się bardzo wcześnie.

Odłożył świecące okienko na półkę.

Nie na zawsze.

Na dziś.

Wyszedł na dwór.
Zobaczył, że kałuża też potrafi odbijać światło.
Że rozmowa grzeje bardziej niż ekran.
Że cisza jest potrzebna, żeby usłyszeć siebie.
Zrozumiał coś ważnego:

Ekranu nie są złe.

Ale dzieci nie są stworzone do siedzenia przed nimi zbyt długo.

Dziecko potrzebuje ruchu, rozmowy, nudy i bliskości.
Żeby oczy widziały, serce czuło, a głowa rosła mądrze.

A świecące okienko?

Niech czeka.

Dziecko ma ważniejsze sprawy
– żyć.

Zrozumienie tekstu

1. Kim był chłopiec z bajki? Jak został opisany na początku?
2. Co autor nazywa „świecącym okienkiem”?
3. Co obiecywało świecące okienko chłopcu?
4. Co zaczęło się dziać z ciałem chłopca, gdy długo siedział przed ekranem?
5. Dlaczego chłopiec nie potrafił odpowiedzieć na pytanie mamy: „Jak się dziś czujesz?”
6. Co chłopcu przysniło się w nocy?

Uczucia i refleksja

7. Dlaczego oczy chłopca były smutne?
8. Za czym tęskniły:
uszy?
kolana?
serce?
9. Jak myślisz – co chłopiec poczuł po tym śnie?
10. Dlaczego ekran „zna kolory i dźwięki, ale nie zna uczuć”?

Myślenie i wnioski

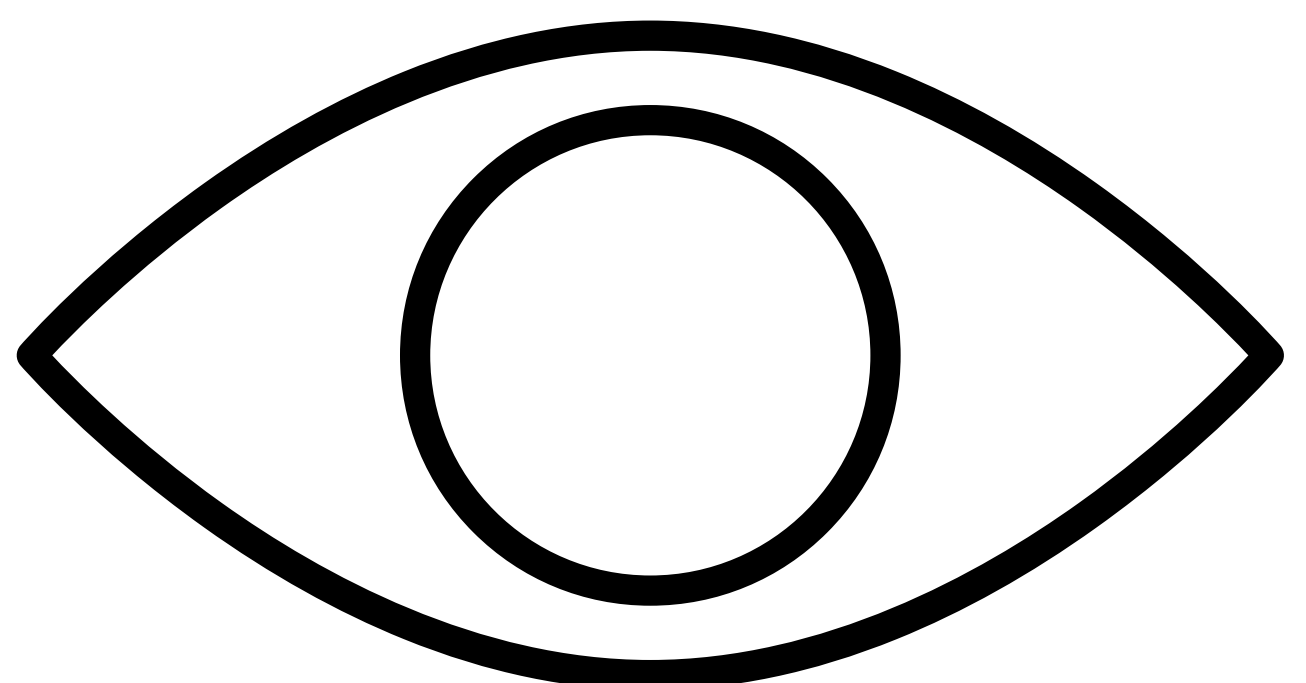
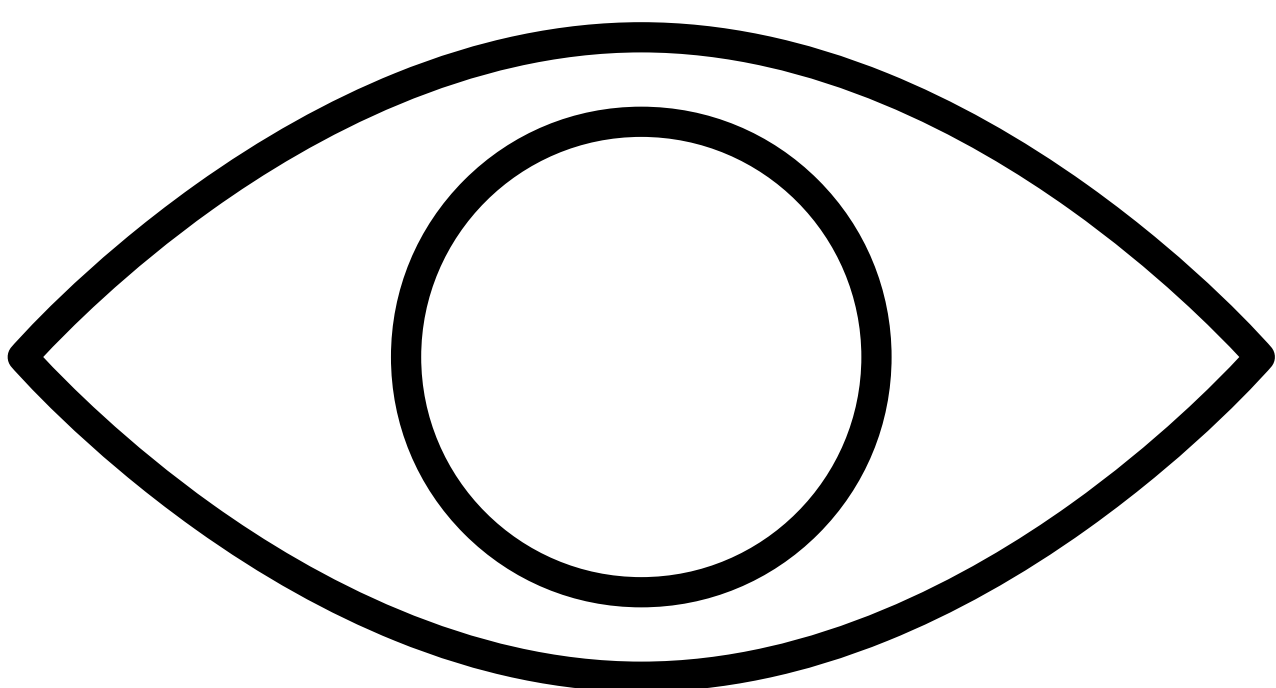
11. Dlaczego chłopiec odłożył świecące okienko na półkę?
12. Co oznaczają słowa: „Nie na zawsze. Na dziś.”?
13. Co chłopiec odkrył, gdy wyszedł na dwór?
14. Jakie rzeczy są ważniejsze od ekranu według tej bajki?

Odniesienie do siebie

15. Co ty lubisz robić zamiast korzystać z ekranu?
16. Jak twoje oczy, ciało lub serce mogą się czuć po długim patrzeniu w ekran?
17. Jak możesz zadbać o swoje oczy każdego dnia?
18. Dokończ zdanie:
„Ekran może poczekać, bo ja teraz chcę...”

ZADANIE PLASTYCZNE

Narysuj „oczy dziecka wypoczęte” i „oczy zmęczone ekranem”.

● Zrozumienie tekstu

1. Kim był chtopiec z bajki? Jak został opisany na początku?

Chtopiec nie był ani bardzo duży, ani bardzo mały. Potrafił bawić się patykiem jak mieczem, ale coraz częściej wybierał patrzenie w ekran.

2. Co autor nazywa „świecącym okienkiem”?

Autor nazywa tak ekran – telefon, tablet lub inne urządzenie.

3. Co obiecywało świecące okienko chtopcu?

Obiecywało jeszcze jeden obrazek, jeszcze jeden filmik i „tylko chwilkę”.

4. Co zaczęło się dziać z ciałem chtopca, gdy długo siedział przed ekranem?

Zmęczyły mu się oczy, plecy zapomniały jak siedzieć prosto, a ręce zapomniały, jak się przytulać.

5. Dlaczego chtopiec nie potrafił odpowiedzieć na pytanie mamy: „Jak się dziś czujesz?”

Bo ekran pokazywał kolory i dźwięki, ale nie uczył go rozpoznawać uczuć.

6. Co chtopcu przyśniło się w nocy?

Przyśnił mu się sen, w którym spotkał swoje oczy, uszy, kolana i serce.

● Uczucia i refleksja

7. Dlaczego oczy chtopca były smutne?

Bo za długo patrzyły w ekran i nie miały czasu na odpoczynek.

8. Za czym tęskniły:

- uszy? – za śpiewem ptaków
- kolana? – za bieganiem
- serce? – za rozmową

9. Jak myślisz – co chtopiec poczuł po tym śnie?

Zrozumiał, że coś jest nie tak i że musi zadbać o siebie.

10. Dlaczego ekran „zna kolory i dźwięki, ale nie zna uczuć”?

Bo ekran nie potrafi czuć ani rozmawiać jak człowiek.

● Myślenie i wnioski

11. Dlaczego chtopiec odłożył świecące okienko na półkę?

Bo zrozumiał, że potrzebuje odpoczynku, ruchu i rozmowy.

12. Co oznaczają słowa: „Nie na zawsze. Na dziś.”?

Że ekran nie jest zakazany, ale trzeba robić przerwy.

13. Co chtopiec odkrył, gdy wyszedł na dwór?

Że świat bez ekranu też jest ciekawy i daje radość.

14. Jakie rzeczy są ważniejsze od ekranu według tej bajki?

Ruch, rozmowa, cisza, nuda i bliskość z innymi.

● Odniesienie do siebie

15. Co ty lubisz robić zamiast korzystać z ekranu?

(np.) Bawić się, rysować, grać w piłkę, rozmawiać.

16. Jak twoje oczy, ciało lub serce mogą się czuć po długim patrzeniu w ekran?

Mogą być zmęczone, smutne lub rozdrażnione.

17. Jak możesz zadbać o swoje oczy każdego dnia?

Robić przerwy od ekranu, wychodzić na dwór, odpoczywać.

18. Dokończ zdanie:

„Ekran może poczekać, bo ja teraz chcę...”

(np.) pobawić się, porozmawiać, pobiegać.

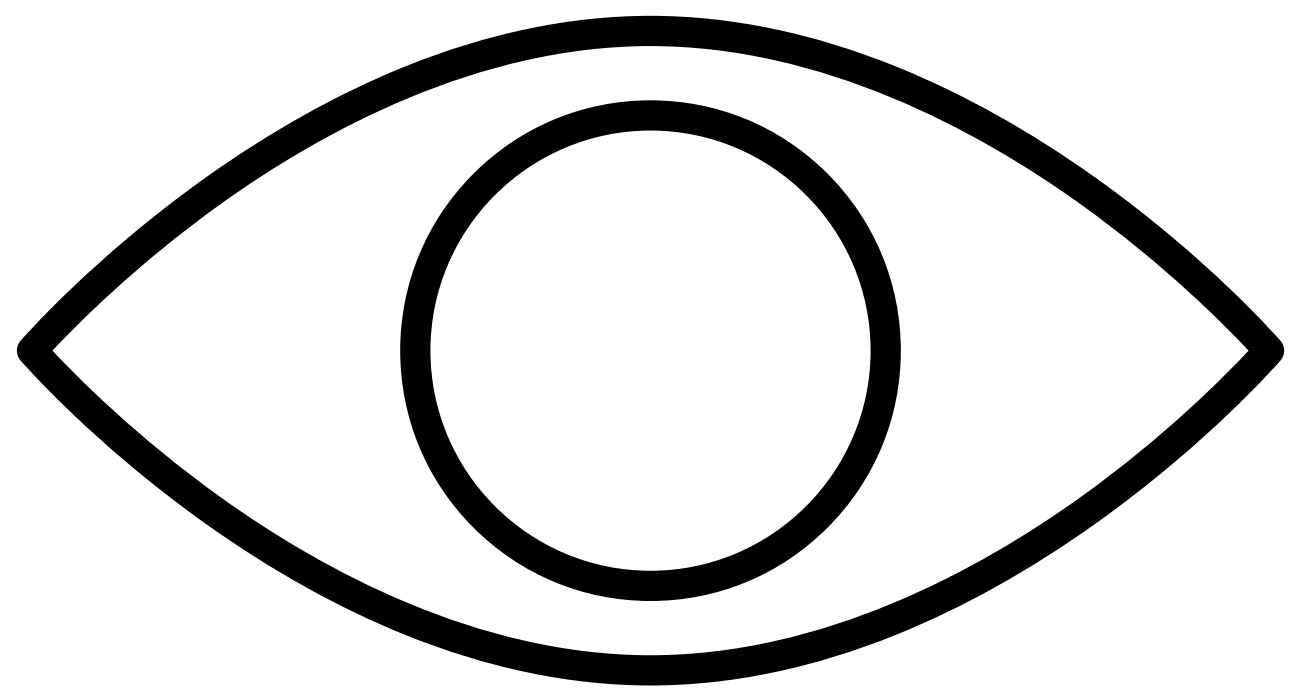
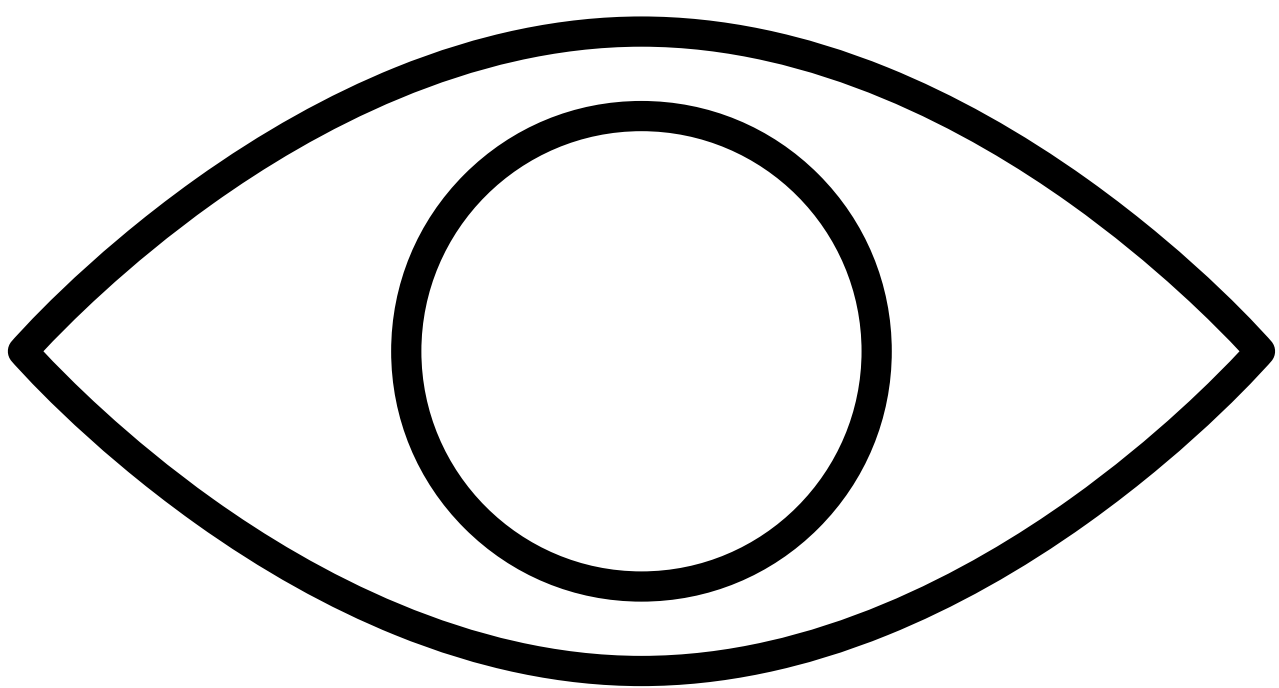
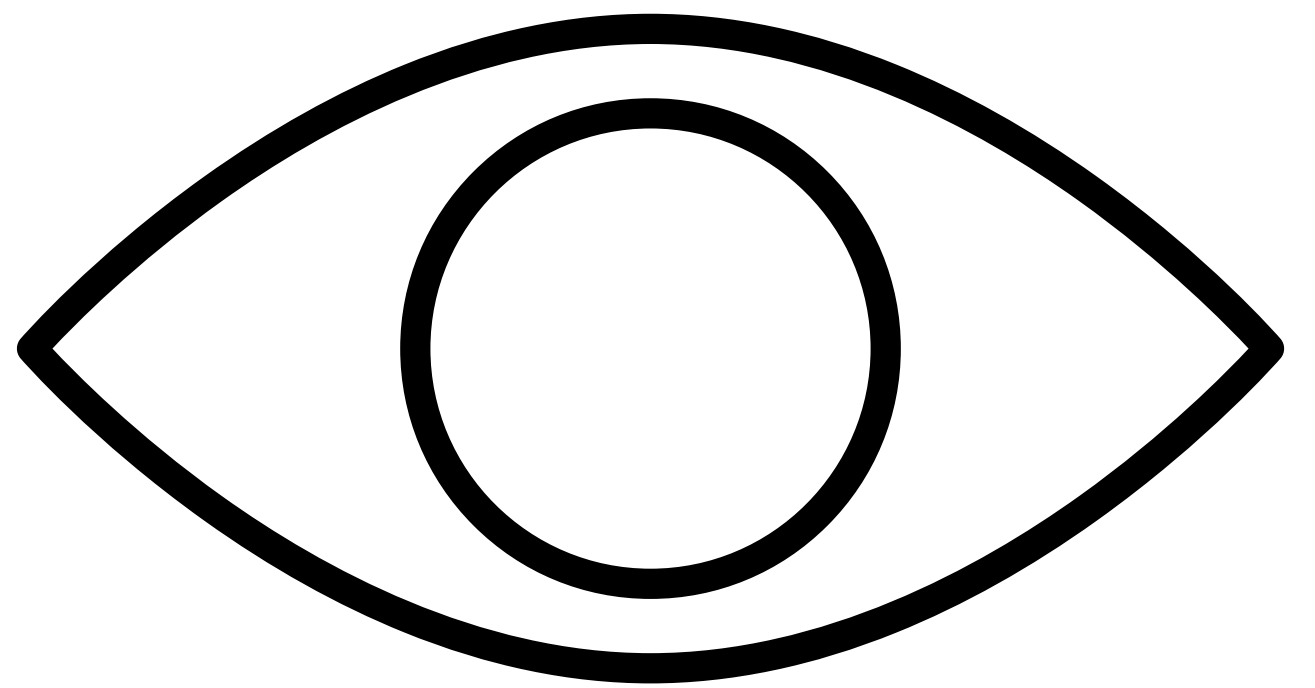
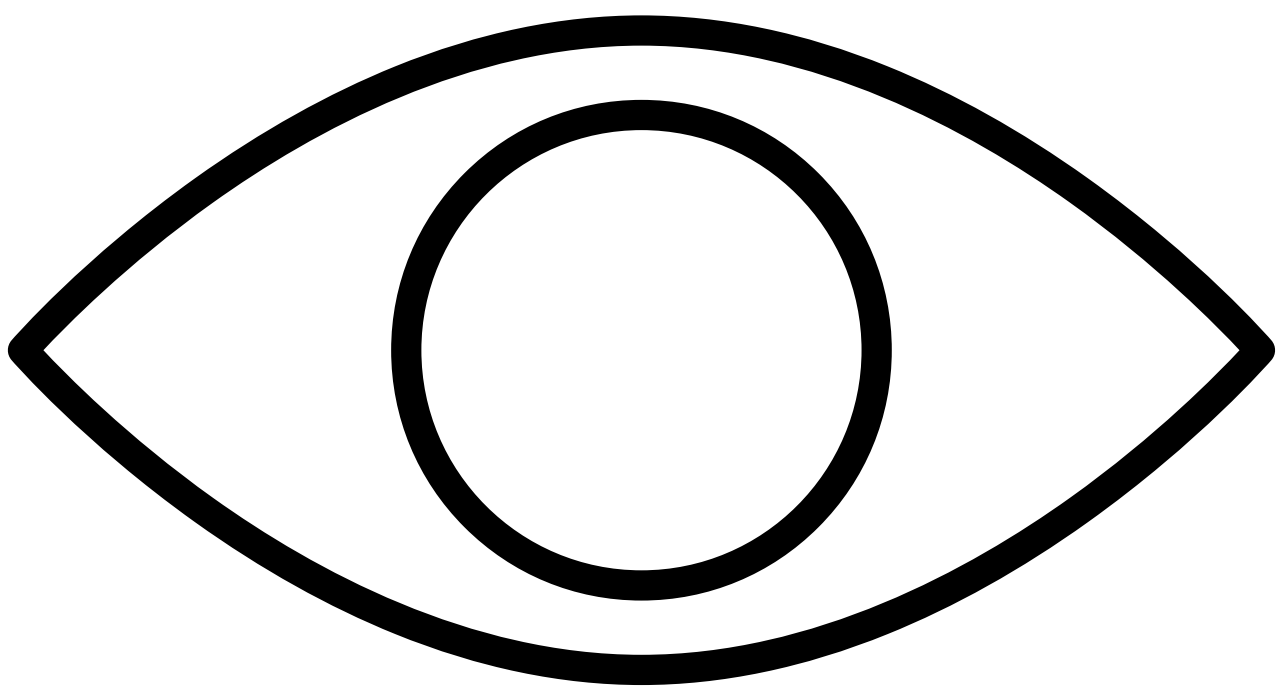
🎨 Zadanie plastyczne

Oczy wypoczęte – jasne, uśmiechnięte, spokojne

Oczy zmęczone ekranem – smutne, czerwone, zmęczone

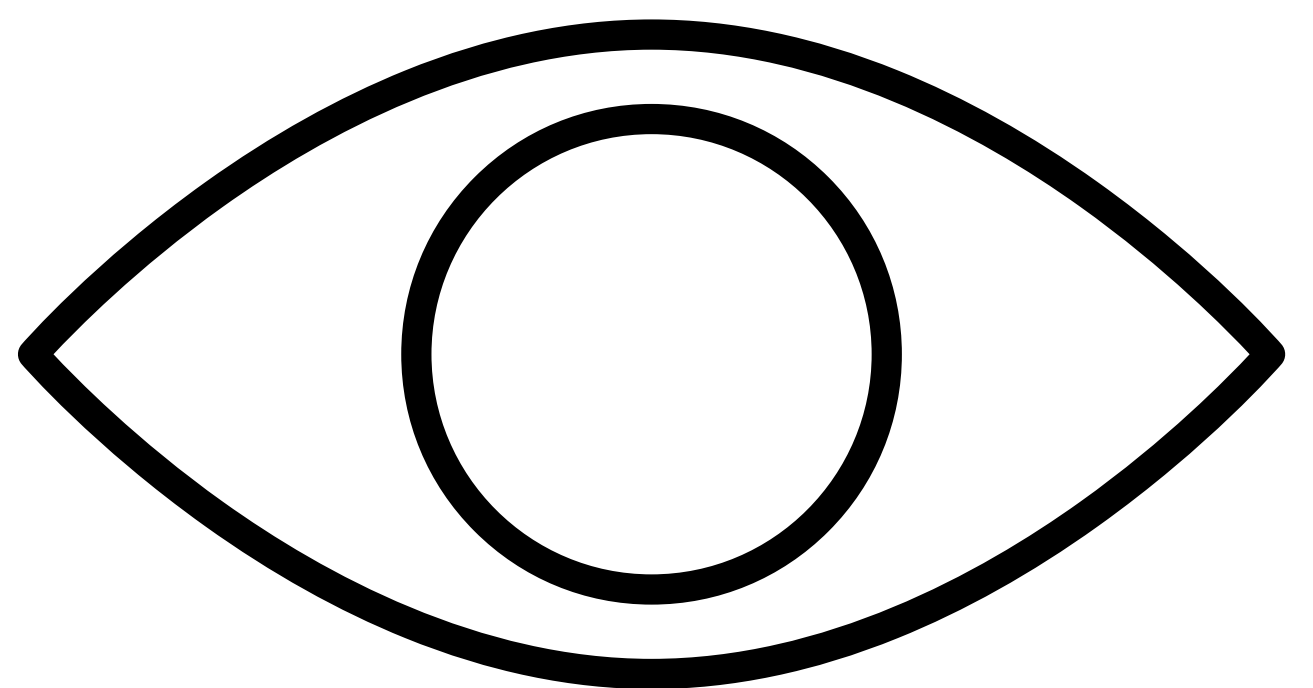
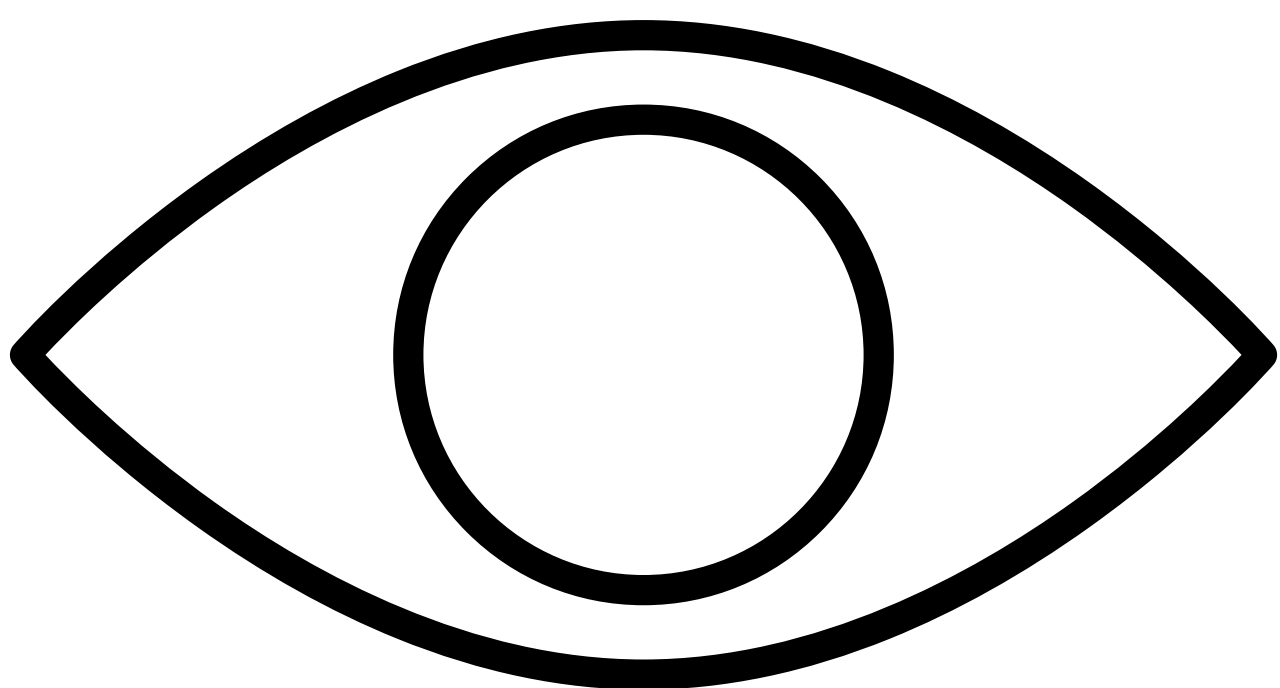
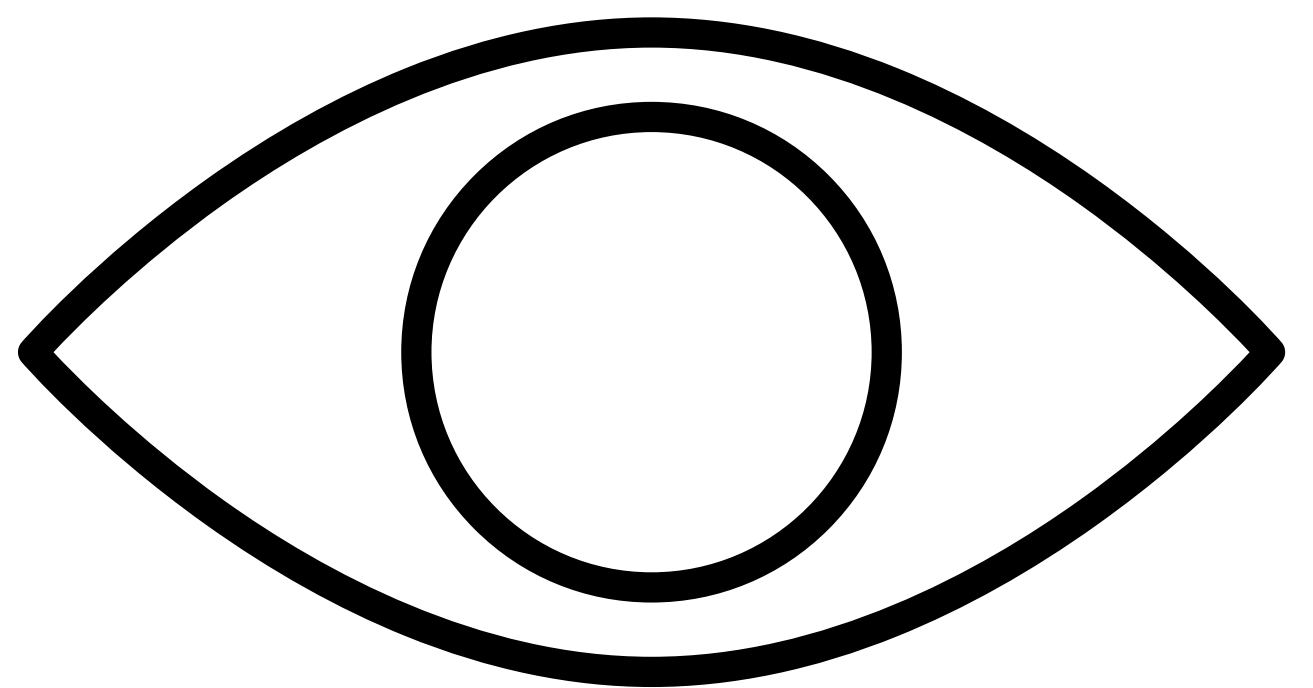
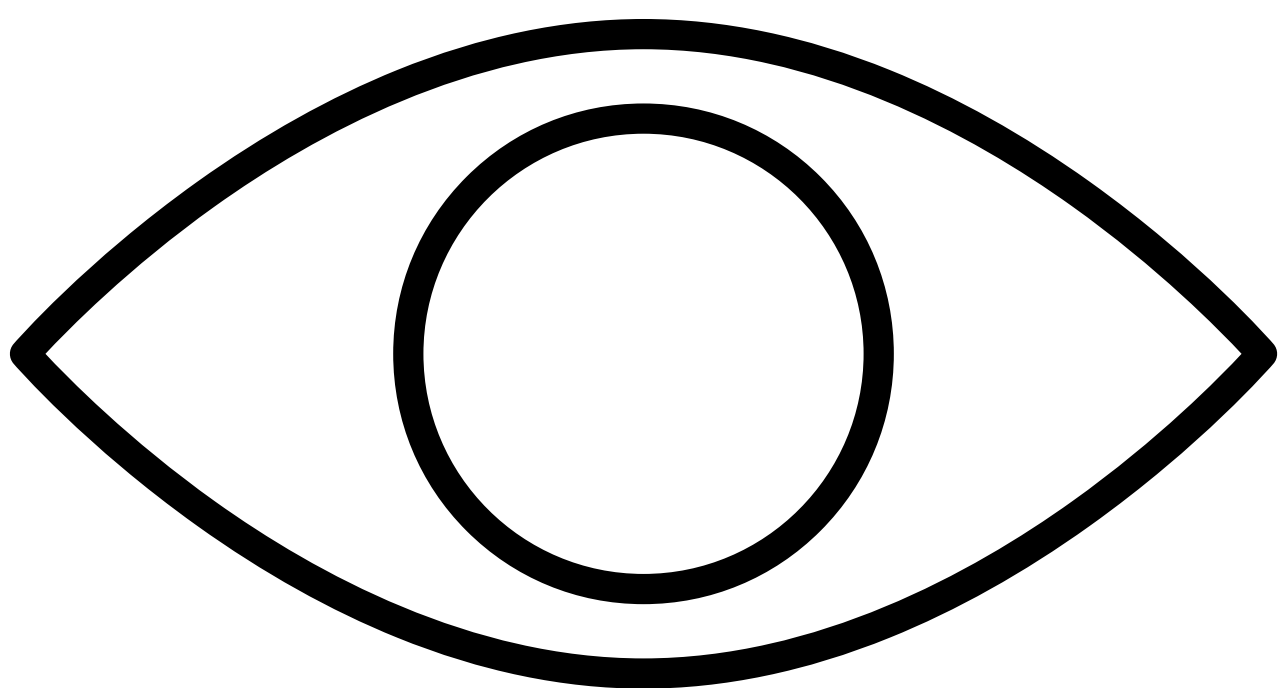
ZADANIE PLASTYCZNE

Narysuj „oczy dziecka wypoczęte” i „oczy zmęczone ekranem”.

ZADANIE PLASTYCZNE

Narysuj „oczy dziecka wypoczęte” i „oczy zmęczone ekranem”.

Jak dziś czują się moje oczy?

Jak dziś czują się moje oczy?

Jak dziś czują się moje oczy?

